

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Kenelmi mors & Causa, casu pariter & miraculo patefacta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

luntatem concepit, finita concione, Reginaldum adijt, animum suum exposuit, eumq; voti etiam vinculo adiuncto, confirmavit. Alia mens fuerat Moneti, cum templum intraret, alia ipsius Reginaldi, concionantis atque de Moneto nihil cogitantis. Itaque casus fuit, ut vnus hoc ad populum diceret, veniente altero; & ut alter veniret, cum hoc ipsum diceretur, per quod Deus volebat, alioqui satis sibi cauentem, trahere ad Religionem. O quam mirabiles hinc modi possent enumerari Vocationum, quibus homines Deus, nihil simile cogitantes, è seculi vanitate extraxit! Et aliquam multos Platus cit. loco recensuit; quos nolo hinc recoquere: qui tamen, si rectè expendantur, ad diuinam Prouidentiam videbuntur spectare; tametsi alioqui, ratione hominum, planè meri *Casus* possent, cenferi.

XI. Quis non Deum potiùs, quàm *Casum* agnoscat, in eo, quod
 Marineus refert, de Maria Petri Aragonum regis septimi vxore, quæ, antea sterilis, filium, quem tandem peperit, statim ad Ecclesiam misit, ante effigiem Virginis Mariæ, offerendum? Ingredebatur, cum infante, magna caterua aulicorum, eo ipso tempore, quo sacerdotes, qui matutinas preces cantabant (de aduentu, immo de ortu regij infantis ignari) incipiebant canere: *Te Deum laudamus*. Paulo post hinc tota pompa, ad aliam Ecclesiam, cum recens nato filio Regina, venit: vbi itidem sacerdotes, nihil minùs, quàm de tali hospite cogitantes, sub ipsum ingressum venientis turbæ, canere cœperunt: *Benedictus Dominus Deus Israel*. Omen hoc fuisse diuinitus missum, comprobauit rei euentus. Siquidem infans ille Iacobus appellatus, reliquos omnes virtute superauit; post etiam, ob res præclarissimè gestas, *Fortunatus* dictus est. Habermus fortè & nos plures *fortunatos*, si plures ad templum, eiusmodi tempore, quo talia solent cantari, venirent. Sed pauci tam citò se è lecto tollunt, ut matutinis precibus possint interesse. Et putant aliqui, *Te Deum laudamus* cantandum esse, si vel accedant ad preces Vespertinas.

XII. Per simili, sed infausto *casu*, cum pueri Kenelmi corpus Winchelcumbam veheretur, soror eius Quendrida, quæ eum, regnandi cupiditate, innocentem iusserat trucidari, ad illum Psalms locum peruenit: *Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum, & qui loquuntur mala aduersus animam meam*. Hæc dum, de fenestrâ, noua Michol, irridendo & ad psallentium lætitiâ inter turbandam,

bandam, caneret, oculi, vi diuina, cauis veneficæ orbibus euulsi illum ipsum versum cruore notabilem fecerunt. Fuit autem & illud luculentum diuini iudicij testimonium; quòd, postquam Kenulphus Merciorum rex Kenelmum Quendridæ fororis fidei, fratrem ipsius, filium suum commendauit, eaque illum, per speciem venationis, in siluas eductum à satellite obruncatum, tanquam nouum Polydorum, inter fruteta sepultum, occultauit, Romæ columba, super altare S. Petri, membranam litteris Anglicanis exaratam deiecerit, in qua, ordine, & latrocinium, & locus sepulturae occisi Kenelmi detegebatur. Sic omnia fiunt palam, sed nihil minus latet, quàm homicidæ: & innocentia Casusq, Deusq, patrocinator.

De Gregorio Papa VII. refert Cæsar Baronius, eum fuisse patriam Soanensem, è Tusciæ ciuitate, natum humili loco, parente fabro (quod ignominia causa aduersarij illi obiecerunt, cùm tamen ipse Dei Filius fabri filius uoluerit dici) cum puer esset, lussitasse ad pedes patris ligna dolantis; atque tum ex reiectaneis segmentis, cum nesciret litteras, casu elementa illa formasse, ex quibus simul coniunctis illud Dauidicum exprimeretur oraculum: **DOMINABITVR A MARI VSQVE AD MARE;** quo significaretur (manum pueri ductante Numine) eius fore amplissimam in Mundo auctoritatem. *Hec cunabula eius, & quod in puero praesens est diuinitus signum,* ait Cardinalis. Vnà ergo fuit videre, in puero casum, & à Deo vaticinium; quod nequam credendum est, casu accidisse, sed consilio diuino. Quem admodum & illud, quod Gotfridus Viterbiensis de Conrado II. Romanorum Imperatore refert his verbis: *Cuano dux erat, summus inter Principes, sperans sine dubio Imperium obtinere: qui à ceteris principibus interrogatus: Quisnam ad imperium aptior uideretur? Respondit quasi derisorie, dicens: Nepos meus dux Conradus uidetur ad Imperium aptissimus. Credebat enim hoc impossibile, & propterea eum nominauit. Quo audito, uniuersi laudant eundem Conradum, & eligunt eum. Dux uero Cuano contra dixit. Sed tamen praeualuit electio uniuersorum.*

Addam, quod oculatus testis retulit, de Sartore quodam, qui iuuenis adhuc, in Austria, magistro suo 50. florenos subduxit, & cum illis abiens varias prouincias est peruagatus. donec & ipse Magistrum ageret, Abierunt à furto tempore 50. itidem anni. Ac-

H h cidit

XIII.

Baron. tom. 11. Annal. An. Christ. 1073. n. XVI.

Psal. 72.

Gotfr. Viterb. part. 17. Chronici.

XIV.